

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-60/26
13.02.2026. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Милевке Миленковић, председника већа, Јовице Илића и Јелене Вуковић, чланова већа, са судијским помоћником Јеленом Дванајчшак, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА из ..., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 Кривичног законика у вези члана 60 Кривичног законика, одлучујући о жалбама браниоца окривљеног, адвоката Јована Челебића из Ћуприје и јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Параћину, изјављеним против пресуде Основног суда у Параћину К-275/24 од 10.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Параћину и браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Челебића, а пресуда Основног суда у Параћину К-275/24 од 10.10.2025. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К-275/24 од 10.10.2025. године, у ставу I, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика (КЗ), за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у време проверавања у трајању од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Такође, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то 0,62 грама биљке "Cannabis sativa" зване „конопља“. Такође, обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да надокнади трошкове кривичног поступка ОЈТ у Параћину и Основном суду у Параћину, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем по правноснажности пресуде.

Истом пресудом у ставу II, окривљени АА, ослобођен је од оптужбе на основу члана 423 тачка 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), да је извршио кривично дело неовлашћена производња и ставање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 КЗ.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Јован Челебић, побијајући првостепену пресуду у делу изреке под I, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Виши суду у Јагодини побијану пресуду укине у делу који се жалбом побија и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, и

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Параћину, побијајући првостепену пресуду у делу изреке под II, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, усвоји жалбу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Параћину, укине побијану пресуду у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 Кривичног законика и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да наведену пресуду преиначи и окривљеног огласи кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 Кривичног законика и да га за наведено кривично дело осуди на казну затвора у трајању од 6 (шесте) месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује.

У одговору на жалбу јавног тужиоца, бранилац окривљеног, адвокат Јован Челебић, предложио је да Апелациони суд жалбу јавног тужиоца одбије као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, у свом поднеску КТЖ.бр. 84/26 од 28.01.2026. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу, усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Параћину, укине побијану пресуду у ставу II изреке, којом је окривљени АА ослобођен од оптужбе да би радњама ближе описаним у изреци побијане пресуде извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 КЗ и предмет у овом делу врати првостепеном суду на поновно суђење, а жалбу браниоца окривљеног АА одбије као неосновану.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 446 став 1 ЗКП, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијано пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, па је, по оцени навода и предлога из жалбе, одговора на жалбу и писаног предлога јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, нашао:

-жалбе су неосноване.

У жалби браниоца окривљеног се наводи да се првостепена пресуда у осуђујућем делу, побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438

став 1 тачка 11 и став 2 тачка 1 и 2 ЗКП, али уопштеним навођењем да је изрека пресуде неразумљива и противречна како сама себи, тако и разложима пресуде, у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, а они који су наведени су нејасни и у знатној мери противречни, те да првостепени суд у току главног претреса није применио или је неправилно применио неку одредбу овог Законика, а то је било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Међутим, у жалби браниоца окривљеног се, сем цитирања законског текста наведених битних повреда одредаба кривичног поступка, не наводи у чему би се ове битне повреде одредаба кривичног поступка састојале у конкретном случају, па Апелациони суд жалбу браниоца окривљеног због наведених битних повреда одредаба кривичног поступка, цени као неосновану.

Наиме, образлажући битне повреде одредаба кривичног поступка, у жалби браниоца окривљеног се наводи да се првостепена пресуда заснива на незаконитом доказу, односно записнику о претресању стана, с обзиром да је претрес код окривљеног обављен на незаконит начин и противно наредби о претресању стана, будући да је у наредби о претресању стана наведено да се претрес има обавити у улици ... број ..., како је наведено и у записнику о претресању стана и других просторија, а претрес је критичном приликом обављен на адреси ... број ..., што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП.

Апелациони суд налази да се неосновано жалбом браниоца окривљеног указује да се првостепена пресуда заснива на незаконитом доказу - записнику о претресању стана, с обзиром да иако стоји чињеница да је у наредби о претресању стана, као и у записнику о претресању стана и других просторија наведен погрешан број породичне куће у којој је претрес извршен, из осталих генералија наведених у наредби о претресању и записнику, евидентно је да се наредба о претресању, као и записник о претресању стана и других просторија односе на просторије чији је власник отац окривљеног, а које просторије користи и окривљени АА. Наиме, у наредби о претресању, као и записнику о претресању стана и других просторија наведен ЈМБГ број окривљеног из чега се јасно да закључити да се наредба о претресању, као и записник о претресању стана и других просторија односи на просторије чији је корисник и окривљени АА. Поред тога, држалац стана отац окривљеног, је наведени записник потписао без примедби, након чега је окривљени потписао потврду о привремено одузетим предметима, такође, без примедби.

Чињеница да је првостепени суд у образложењу побијане пресуде услед очигледне омашке у писању бројева, навео да је претрес просторија које користи окривљени извршен на основу одредби члана 158 и 159 ЗКП, није од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде, с обзиром да је из записника о претресању стана и других просторија евидентно да је претрес извршен на основу одредби члана 156 и 157 Законика о кривичном поступку, односно да је претрес извршен на основу наредбе о претресању коју је издао судија за претходни поступак, те да су били испуњени и остали услови предвиђени Законом о кривичном поступку за вршење претреса, с обзиром да је претрес извршен у присуству држаоца стана и да су истом присуствовала два пунолетна грађанина у својству сведока, која су потписала наведени записник, претресање

извршено у току дана уз поштовање свих осталих услова прописаних одредбама члана 155 до 157 ЗКП.

Правилно је првостепени суд утврдио, да је окривљени АА неовлашћено држао у мањој количини за сопствене потребе супстанце које су проглашене за опојну дрогу, осушене делове биљке “Cannabis sativa“, нето масе 0,62 грама, које садрже психоактивну супстанцу ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%, а која се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилнику о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци, па Апелациони суд цени као неосновану жалбу браниоца, којом се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а у жалби се не наводи у чему би се погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање састојало у конкретном случају.

Такође, правилно је првостепени суд нашао да се у радњама окривљеног стичу сва субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, па Апелациони суд цени као неосновану и жалбу браниоца којом се првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, поводом жалбе браниоца, а по службеној дужности, на основу одредбе члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП, Апелациони суд налази да је првостепени суд имао у виду све околности прописане одредбом члана 54 КЗ, те правилно окривљеном као олакшавајуће околности ценио породичне и имовинске прилике окривљеног, да се ради о млађој особи без запослења и без имовине, као и чињеницу да је по први пут у сукобу са законом, па му правилно у одсуству отежавајућих околности за извршено кривично дело изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, са временом проверавања у трајању од 1 (једне) године.

Наиме, и по налажењу Апелационог суда, условна осуда (упозорење уз претњу казном), неопходна је да би се утицало на окривљеног да више не врши кривична дела, те да би се остварила сврха прописана чланом 64 став 2 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција прописаних чланом 4 став 2 КЗ.

Жалбом јавног тужиоца се првостепена пресуда у ослобађајућем делу, побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП уопштеним навођењем да су разлози о чињеницама које су предмет доказивања нејасни и у знатној мери противречни. Међутим, у жалби се не наводи у чему би се ова битна повреда одредаба кривичног поступка састојала у конкретном случају, па Апелациони суд жалбу јавног тужиоца због битних повреда одредаба кривичног поступка, цени као неосновану.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у жалби јавног тужиоца се указује да је првостепени суд у ослобађајућем делу погрешно утврдио чињенично стање, јер за постојање напред наведеног кривичног дела није битно да ли семенке конопље садрже ТХЦ или не, с обзиром да се не ради о одраслој биљци и узгоју одрасле биљке, већ је потребно да окривљени поседује материјал за који је знао да је намењен за производњу опојне дроге, а ноторна је чињеница да се из наведеног семена не може добити нека друга врста опојне

дрогe осим оне из чијег семена потиче, па се у конкретном случају стичу сва обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 КЗ.

По оцени Апелационог суда, неосновани су жалбени наводи јавног тужиоца, којима се првостепена пресуда побија у ослобађајућем делу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с обзиром да је првостепени суд правилном и свеобухватном оценом изведених доказа, потпуно и правилно утврдио чињенично стање, извео правилан и образложен закључак да није доказано да је окривљени извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 КЗ, које му је оптужним актом стављено на терет.

По оцени овог суда, правилно првостепени суд закључује да како из налаза и мишљења вештака Националног центра за криминалистичку форензику из Новог Сада од 30.07.2024. године, произилази да семенке које су пронађене код окривљеног представљају семенке биљке „Cannabis“, које не садрже психоактивну супстанцу, да оне представљају материјал из кога се добијају одрасле биљке, али да би се утврдио варијетет биљке од које потичу семенке и квалитет биљака које се могу добити из предметних семенки, потребно је семенке експериментално поставити у повољне услове где могу да проклијају и изникну младе биљке конопље, а да ли ће тако добијене биљке дати опојну дрогу зависи од квалитета семенки и генетичке информације које садрже у ћелијама, а на главном претресу представник Центра је навео да није рађено утврђивање степена клијавости семенки, јер то није био ни задатак по налогу за вештачење, као и да Национални центар за криминалистичку форензику у Новом Саду, не поседује опрему за такво утврђивање.

Дакле, имајући у виду наред наведено, те да је одредбом члана 246 став 7 КЗ, прписано да предметно кривично дело врши онај ко неовлашћено прави и набавља, поседује или даје на употребу опрему, материјал или супстанце за које зна да су намењене за производњу опојних дрога, те да је одредбом члана 58 став 2 тачка 1 Закона о психоактивним контролисаним супстанцама („Сл. гласник РС“, бр.99/2010 и 57/2018) прописано да је забрањено гајење врста и варијетета конопље (род Cannabis) који могу садржати више од 0,3% супстанци из групе тетрахидроканабинола, а вештачењем није утврђено да би се из предметног семена развила биљка врсте и варијетета „Cannabisa“, који може у себи имати више од 0,3% тетрахидроканабинола, нити је утврђен степен клијавости наведених семенки, односно да ли би се из наведених семенки уопште развила биљка, то је правилно првостепени суд закључио да није доказано да је окривљени извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 КЗ . Ово посебно са разлога, што током првостепеног поступка није било предлога јавног тужиоца истакнутог у правцу утврђивања наведених чињеница, нити је такав предлог исакнут у жалби.

Стога, правилан је закључак првостепеног суда, да у спроведеном поступку и изведеним доказима са сигурношћу нису потврђени наводи оптужбе, па је првостепени суд правилном применом одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљеног ослободио од оптужбе услед недостатка доказа, да је на начин описан изреком побијане пресуде учинио

кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 КЗ, због чега је жалба јавног тужиоца оцењена као неоснована.

Из изнетих разлога, Апелациони суд у Крагујевцу је на основу одредбе члана 457 ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Јелена Дванајшчак,с.р.

Председник већа – судија
Милевка Миленковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице